ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

J. V. SLÁDEK:

JE PROTI NÁM, KDO NENÍ S NÁMI.

Je proti nám, kdo není s námi,
a jediný byť vlas to byl,
kdo v nepřátel jej složil chrámy,
to krev už není našich žil!

My potřebujem mužů celých
a v boji, pevně vzdornou leb,
a myšlénku na čelech smělých
a pohrdu pro cizí chleb.

My potřebujem velkých lidí,
již bouří velké vzdoruji,
a z celé duše nenávidí,
a z celé duše milují!

ŽENSKÉ ARMÁDY.

Přišla doba, kdy třeba, by ženy tvořily armády a to armády veliké a udatné v této době válečné, kdy téměř celý vzdělaný svět stojí ve zbrani. Ženské pluky, třeba ozbrojené zbraněmi jiného druhu, mohou v této kritické době zrovna tak prospěti účeli; mohou bojovati za osvobození člověčenstva, za krásnou ideu pravé demokracie, zrovna tak vydatně, jako muži na frontě. Na nás ženách—matkách spočívá veliká zodpovědnost v této době, neboť v našich rukou spočívá takřka budoucnost příštího pokolení, budoucnost národů všech.

V této době ženě jest ponechána výchova dítek, vedení obehodu, starost o finance, povzbuzování mužů a posilování jich v těchto krutých dobách ku vzpruze a vytrvalosti. Zkrátka, béře na se zodpovědnost veškerou, jež dříve připadala na bedra mužova. A nejen to, připadl na ženu úkol ten, by byla i vypočítavou a dovedla se uskrovniti ve vedení domácnosti a vůbec šetrně si počínala v každém ohledu, tak aby mohla část ze svých potřeb darovati těm, kteří obětují svoje životy pro spásu lidstva. Žena, jejíž muž, neb syn se obětoval pro vlast a národ, třeba jí srdce bolem krvácí, hledí, by i ona stala se hodna této oběti a dle sil svých snaží se pomáhati, třeba doma na ní spočívala celá tíha zodpovědnosti, přece hledí, by i jinde dle potřeby pomáhala, neboť cítí váhu té veliké práce, jež na ženu—matku připadá.

Jestli je žena, která dala svého muže, neb syna, neb syny vlasti, schopna vykonati takové oběti, tož může její šťastnější družka, jež je této oběti ušetřena, vykonati mnohem více a to různým způsobem, by se vyrovnala alespoň částečně své postižené, těžce trpící družce a hleděla pomáhati, kde jen možno.

Nadešla doba činu, doba práce pro nás ženy všechny a jedna každá jsme povinny konati vše seč síly naše stačí, poněvadž týká se to nás všech, neboť jest to zájem společný — muže i ženy. Každá z žen nechť se přidá ku některému pluku a to v oboru jakémkoliv a ozbrojí se pevnou vůlí a vytrvalostí a pomáhá zdatně dle sil svých v tomto boji ku vybojování krásné idee — ducha demokracie všech — všech národů.

PŘÍSPĚVKY PRO VÁLKOU POSTÍŽENÉ KRAJANY:

Celkem odevzdáno ČNS.	$197.26
Jedna česká matka z Palmer, Nebr.	.50
Pí. Bessie Krajíčková, Arlington, Nebr.	.25
Dříve oznámeno	1.00
Celkem na novo	$ 1.75

OSOBNÍ.

— Ve středu ráno odejeli do svého domova ve Winner, S. Dak., paní Libuše Schmidová a pí E. Sendouzová se synáčkem. Po čas své návštěvy v Omaze byli hosty v rodině p. Stanislava Letovského ve Florence, Nebr.

— Paní Marie Bartošová, manželka p. Fr. Bartoše, odejela ve středu do Linwood a okolí ku návštěvě přátel a známých. Zdrží se několik dní.

SCHŮZE

Ženského vojenského výboru bude se odbývati v úterý, dne 2. října, večer v zasedací síni v hotelu Paha. Jelikož předléhá důležité jednání, přítomnost všech členek jest žádoucna.

Mil. Burešová, vel.
Josefa Janáková, taj.

M. Černá, Wilson, Kans. — Ctěná pí. pořadatelko "Ž. H.! Tak se mně zdá, že dopisovatelky Ž. H." nějak ochabují v dopisování. Není se však co divit, neboť jestli je každá jako já, tak raději čte než píše. Musím se pochlubit, že paní Frank Urbanová a pí. Jirková připravily oběd pro úřednice od J. Č. D. Při poslední schůzi jsme totiž dostaly pozvání, jež jsme ovšem s radostí přijmuly.— Když jsem v neděli ráno vstávala, tak hřímalo a začalo pršet, tak že jsem se smutně na to koukala a pomyslela si, což je o déšť — ten potřebujeme, ale škoda toho dobrého jídla u Urbanů, ježto by se mohlo zkazit, kdyby mělo pršet celý den. Než ono pršelo asi 15 minut, jen tak co se prach skropil na cestě, tak aby se na nás neprášilo. Běžím se tedy připravit a čekám, až sestra Boušková přijede se svým samohybem, když v tom přijíždí a volá: Jste připravena? Ano, a již běžím, usednu a jedem pro naši předsedkyni a de ptáme se — jste hotova? Ano! A teď ještě pro naši náměstku, pí. Grosovou, která též už na nás čekala. Když jsme se všechny pohodlně usadily, koči povídá — teď máme 14 mil k Urbanům. Však za malou hodinku jsme byly na místě, kde už stálo více samohybů všech druhů. Úřednice byly již na místě a jen my jsme byly poslední. Tak jen honem pojďte dolů a nastalo vítání. Tak, sestro Grossová, vemte zástěru a jděte pomáhat, když máte tak dobré střevíce. (Ona má totiž v kramflekách elektriku.) Už běžím, řekla a také se nám hned ukázala v zástěře. Já myslela, jak bude pomáhat při práci a ona zatím se dala do mlsání — že už má hlad. Oběd byl výborný a ač stůl byl plný jídel, přece ještě pořád nosily a nutily — vemte si tohle a tohle. No, ano, ale kam to dát? Tu se ohlédnu na naši Grossovou a vidím, ona měla talíř plný. Pomyslím si, kam to asi ta sušenka složí? Však když vstala od stolu, pozorovala jsem, že se všecko ztratilo a že jen kosti jí na talíři zbyly. — Všecka čest patří paní Urbanové a Jirkové za tak znamenitý oběd, svačinu a večeři a škoda těch tvarohových koláčů, co ještě zbyly. Děkujeme vám srdečně a naším přáním jest, abyste si na nás zase brzy vzpomněly. — Taky jsem jela s dcerama do Fort Riley podívat se na syna Jeníčka, jak se mu tam daří. Našly jsme ho při dobrém zdraví a je se svým stavem úplně spokojen, což mě nemálo těší. Abych Fort Riley zde popsala, to by bylo mnoho; jenom musím napsat, že se mně tam všecko líbilo — ta čistota všude se musí každému zamlouvat. estli můj první dopis do Ž. H. nepovandruje do koše, tak se osmělím podruhé psát zase. Pozdrav na pí. pořadatelku a všecky čtoucí.

Ctěná paní! Díky za dopis a pokud se týče toho koše, před tím nemějte obav, neboť takto psané dopisy, vždy najdou místa v této statí. Proto jen v dopisování pokračujte a buďte ujištěna, že se tak nejlépe čtenářkám zavděčíte. Srdečně zdraví vás —

Pořadatelka.

Marie Burešová, So. Omaha, 21. září 1917. — Ctěná redakce "Ženské hlídky", přijměte můj pozdrav. Musím se zas mezi vás podívat, ač to je dosti dlouho co jsem mezi vámi nebyla. Chtěla jsem sice již dávno psáti, ale ta nekonečná práce — říkám totiž, až to neb ono dodělám, však ono stále na novo práce přibývá. Ale až ta venkovní práce ubude, tak toho kýženého odpočinku snad dosáhnem. Posledně mně nevěsta z Prague psala: Mami, máte psát zase do novin něco veselého! Ale nynější dobou jest to těžké každému vyhovět, neboť jestli se píše něco veselého, řekne se — když nám béřou syny na vojnu, máme se smát. A jestli se píše smutné, zase je to smutné; to raději abychom to ani nečetli. Ale říkáš se — není toho, by se zachoval člověk vždy! Co já myslím, že je lépe psát a slyšet to veselejší, aspoň částečně zapomenu na to ukrutné, a nelidské jednání ve staré naší vlasti. Při pomyšlení, že by to mělo trvat tak dlouho, jako to dosavad trvá, a to trýznění a naposledy i hlad by byl naším hostem, jako tam za mořem tak i zde, vlasy se na hlavě při té vzpomínce ježí. Dostala jsem poštou list s vyobrazením, asi matičky s děrunkou, jak pláče že má hlad a ta ubohá matka jen oči vzhůru odvrací, by nemusela hledět na své ubohé dítko trpící hladem; to musí býti ukrutné. O kéž by se podařilo našim oddaným bojovníkům splatit tomu a zakusit hladu, kdo toto válečné hnutí započal, ale pro toho není ve světě trest žádný dost velký, by jenom částečně měl dluh splacený. Musím začít něco veselejšího. Jest tomu čtrnáct dnů, co si moje dcera přijela pro svoji děrušku Mařenku. Nevím, zdali jí je tak smutno, jako mně — asi ne, neb škola ji obveselí, ježto se dobře učí a ráda do školy chodí. U mne chodila přes celé prázdniny do české školy, ale povídala mně, že má raději anglickou školu. Však proč — asi že tu neměla ty spolužačky, s kterými se denně scházívala, a tak asi na babičku málo vzpomíná. Hůře jest se mnou; doma žádný, celý den jsem osamocena a právě mně vyzpěvuje kanárek, jako by mne chtěl upozornit, že to není pravda, co píši, že jest tu také on! — Když přijdou ty spolkové schůze, tak se trochu pobavím, ale na poslední schůzi budu pamatovat. Schůze Starých Osadnic trvá trochu déle — ne schůze, ale po schůzi — a než se dostanu domů, jest dosti dlouho, anebo hodně pozdě. Když jsem posledně přišla tak to vše proti mně se všech stran běželo — husy, slepice, kačeny, i ta kočka mně šla naproti. Prasata sice byla zavřena, za to ale ten křik. Co teď nejdříve? — Svléknout uniformu aspoň částečně. A již běžím to pokrmit; naházela jsem tomu dost, aby to za mnou neběhalo. Teď ještě prasatům nesu velký boket pití. Když však jsem byla skoro na místě, tu zachytila jsem za drát od sena, který ležel na zemi, a k tomu ještě kočka mi vběhne na cestu, tak že jak jsem byla dlouhá, tak jsem se natáhla. Co však bylo nejlepší, že právě jela kára a jako vždy na večer byla plná na venku stojících mužů. Viděla jsem, jak na mne ukazovali, ale já zůstala ležet, až kára přejela, ale najednou zůstala stát. Já myslela takhle ještě aby mně přišli na pomoc! Proto raději vyskočím! Ale věřte, že upadnout je lehko, za to ale vstávat těžko. Pravdivé přísloví — není hanba upadnout, ale stávat! Za několik dní sedám do oné kára; to si mě onen konduktor prohlížel, zdali není vidět nějakou bouli. Já se ale na něj ani neohlédla, jako bych o ničem nevěděla. Slíbila jsem sama sobě, že přestanu chodit do jakékoliv schůze; nevím ale, zdali slib vyplním. Po druhé schůzi jsem měla bolení hlavy; šla jsem si dříve lehnout, že to přejde, ale ono ne! V noci jsem musela vstávat a hlavu obvázat, a aby mně obvazek nespadl vzala jsem větší a kolem hlavy otočila. Ráno bylo po bolení, při tom jsem ale zapomněla, že mám hadr na hlavě. Měla jsem za to, že to byla čepice, kteron obyčejně nosím, než si dám vlasy do pucu. Běhám po dvoře a vidím, jak se na mne z kára ohlížejí neb jede jedna právě okolo. Jak tak běhám, spozoruji, že husy utekly. Hledám, ale ne husy najít. Šla jsem tedy dále; v tom ale kára jela. Uhnu se tedy na stranu a dívám se na káru a prohlížím si vzadu stojící pány, zdali by se mně některý nezalíbil. Oni zase si prohlíželi mě a při tom se dosti smáli, ale ten smích mně byl jaksi podezřelý. Husy jsem konečně našla, přihnala a běžím rovnou se podívat do zreadla, co ti pánové vlastně na mne viděli. Ale to překvapení když na místě čepice, jsem měla na hlavě hadr. A tak jsem nyní již věděla proč se mi na káře smáli. Ale ať se smáli, však se mi tam z nich ani jeden nezalíbil. Po druhé však si dám přece pozor, bych podobného něco nevyvedla. Říká se, že je mnoho věcí dědičných a já tomu věřím! Mně se to stalo s hadrem a dceři zase s kloboukem. Víte ona nechce, aby se to její starý dozvěděl, neb by z toho udělal pohádku a tak vám to jenom pošeptám, aby to neslyšel. Vypravovala mně, nevím, kde to už byla — jistě na nějaké slavnosti kde také se na ní ohlíželi, ale ne pánové, jen dámy a tu že sama uslyšela, jak jedna druhou posílá, aby jí to šla říci. Ale žádná se k tomu neměla. Tu si myslela co že na ní viděly? Ohlížela se zdali jí sukně nepadá; nic neviděla. Až přišla domů, podívá se do zreadla a tu vidí, že má obrácený klobouk zadem do předu a předem do zadu. To jí ho asi děti obrátily jako té babičce, když se v kostele náruživě modlitby! Na to ona, to mně povídá: Babičko, máte obrácené modlitby! Na to ona, to mně asi asi domá děti obrátily. A tak to jest, že ty malé věci spíše vidíme a těch velkých si nevšímáme. Dnes když je skorem celý svět převrácený, snad to nebude dlouho trvat a budou nosit ženské celou mužskou uniformu. Obléknou se do modrých kati (overalls) a budou dělat mužskou práci, ať jest to pro ženu práce přiměřená, neb není. Už teď jsou si ženy neb dívky na stejné mzdě s muži. Teď se do kuchyně holka nedostane, kdyby jí byla nabízena mzda sebe větší. Kam to přivede ta prokletá válka, snad jestli tam muže pobijou, budou naposledy muset jít i ženy do války. O, čeho jsme se dočkali a čeho se ještě dočkáme! Pamatuji se, když nám babička říkávala — děti, vy se toho třeba nedočkáte, ale Sybila prorokovala, že přijde doba, že pokolení lidské bude válkou vyhubeno; země česká že bude na koňských kopytech roznesena a že kámen nezůstane na kameni. — Vše přijde rukou mocnáře k zničení. A zdali v krátkosti ta s kosou nepřijde, mohu se toho dočkat, co nám dětem babička vypravovala. Příště více. — S pozdravem na všechny čtenáře tohoto listu, končím! —

Ctěná přítelkyně! Velice mne těší, že jste po delší době opět dopisem na naši "Hlídku" vzpomněla. Snad nyní i ostatní dopisovatelky budou vás následovat, tak aby naše stať byla na dopisy bohatší. Díky a

$1250

F. o. b. Racine, 120 palců rozpjetí kol 40 h. p. motor

Mitchell

$1525

F. o. b. Racine, 127 palců rozpjetí kol 48 h. p. motor.

Zvláštní atrakce jež s potěšením shledáte

Nejsou to očekávané věci, které činí Mitchell káry tak význačné, nýbrž předností, jichž se nejméně nadějete.

Jejich výprava jest rozšířena, zvláštním přepychem, nadbytečnou silou. Oplývá nesčetným pohodlím, krásami a příhodnostmi, jež lze zřídka spatřiti. Mají 31 rozdílnou přednost jichž téměř všecky káry postrádají.

Zvláště vkusné vzory.

Nejprve postřehnete rozdílné vzory korby. Je osm nových typů korb a jeden každý je výmučený.

To jest proto, poněvadž máme svoji vlastní továrnu na korby. Máme vlastní své umělce a odborníky.

Před utvořením korby, prohlédnou každý sestavený podobný vzor korby. A všechny jejich nejlepší atrakce jsou spojeny s našimi.

Potom naše vlastní továrna na korby mnoho nám na každé káře ušetří. A celá ta úspora jde na přepych a krásu, jimiž velmi málo kar se vyznačuje.

Jest to dvakrát obyčejný přebytek jistoty. Tato zvláštní síla učinila je na trať trvanlivými kárami. Snížila výlohy se správkami o 75 procent. — Dvě Mitchell káry, pokud víme, vykonaly již každá přes 200,000 mil.

Bate-m sestavené káry.

Mitchell káry jsou vesměs sestavené — spodek a korba — pod dohledem John W. Bate-a, schopného odborníka. Jsou hotoveny v továrně, kterou on postavil a vypravil. Jsou hotoveny podle působivých method, jež ušetří nám millionv dollarů ročně.

Zvláštní vypravení.

Mitchell jsou nejdokonalejší sestavené káry. Mají 31 vzácnou přednost. Ty zahrnují mocnou pumpu na ráfy, ochrannou v přední desku, zvláštní zařízení na spouštění více gasolinu k enginu, zmírňující přední světla, otřesům zabraňující péra.

Mají světlo uvnitř káry, zamykací oddělení. Mají zvláštní nátěr, jenž zůstává stále novým. Kůže jest zvláštního druhu a vydrží.

Hlavní však Mitchell zvláštnost jest dvojitá trvanlivost. — Mitchell káry jsou nyní hotoveny na standard 100 procent nadbytečné síly.

Mitchell
šestky

$1525 Mitchell — prostorná 7-místná šestka, se 127-palc. rozpětím kol, silou vyhovuje 6 až 8 sil motorů.

Pro tři osoby roadster, $1,490
Club roadster, $1,560.
Sedan, $2,275 — Cabriolet, $1,980
Coupe, $2,135 — Club Sedan, $2,185
Pro malou káru a limousine.

$1250 Mitchell Junior — pro 2 nebo 3 osob šestka poloviční ceny, se 120-palc. rozpětím kol a pro 4 sil motory; o čtyři palce menší přední obruče.

Club roadster, $1,290.
Sedan, $1,850 — Coupe, $1,850
Všechny ceny f. o. b. Racine

Mitchell je hotovena ve dvou velkostech — oboje šestky. Jest hotovena s korbou v osmi vzorech, z nichž každý jest výsledkem vědeckého bádání. Řada tato zahrnuje otevřené modely, sportovní modely, změnitelné modely a přepychové modely.

Nejzajímavější výstavkou v oboru motorů jest nejnovější Mitchell druh. Přijďte si je prohlédnout.

MITCHELL MOTORS COMPANY, Inc.,
Racine, Wis., U. S. A.

J. T. Stewart Motor Co.

2048-50-52 Farnam ul. Omaha, Neb. Douglas 138

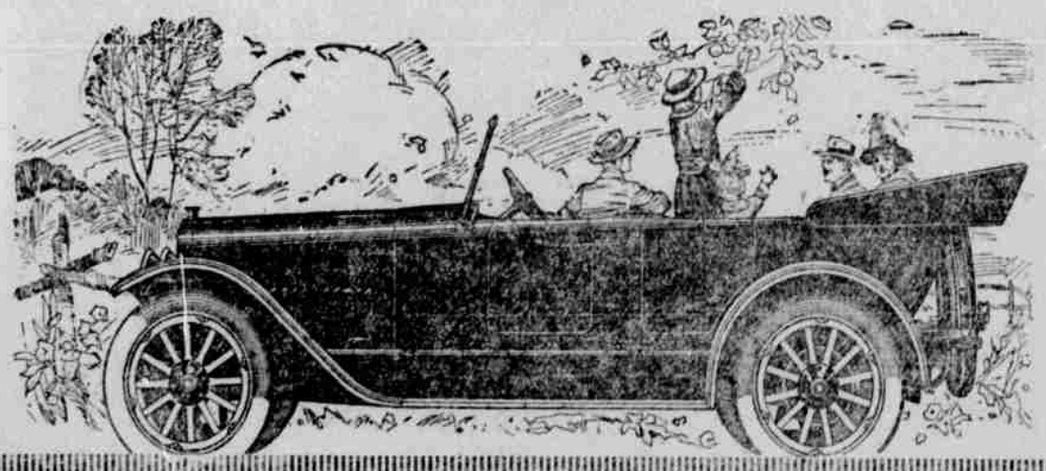

Kombinace varhánkově skládané sukně

Skládání záhybů

varhánkově, po délce, klínkovatě, čtverečkovaně, "sunburst" a kombinace skládaných záhybů šedesáti modelů

KNOFLÍKY

nejmodnějších tvarů a velkostí

Obruby a Picot okraje

VYŠÍVÁNÍ

Šňůry, korále, vroubkování upravují se na úhory. Dírky na zapínání knoflíků.

The Ideal Button & Pleating Co.

300-310 Brown Bldg Naproti Brandeisovým obchodům.
Telefon Douglas 1936